

Productes estranys

Erotisme, «fulls parroquials», materials de rebuig de la indústria del llibre...

Elisabet SABARTÉS

Fep Fernández distribueix els productes estranys del món editorial «perquè m'agrada, per interès personal». Fa temps que començà a conèixer amb xafardia tot un reguitzell de revistes, publicacions o llibres d'autor «molt locals i que no arribaven enlloc». Treballant a la llibreria retro-pogre Leviatan, del carrer de Santa Anna, a Barcelona, aprofità el nom i una part del públic per a establir-se com a distribuïdor. «Aquests dies —explica— a la Fira del Llibre de Barcelona, m'he presentat com a llibreter, perquè exposar com a distribuïdor val cada any vint mil peles més; de fet, és igual. La gent que compra els meus productes ja saben de què va.»

I va de llibres, revistes, publicacions fetes per autors poc coneguts, de tiratges molt curts, sense periodicitat, de formats i dimensions estranys. El material de rebuig de la indústria del llibre.

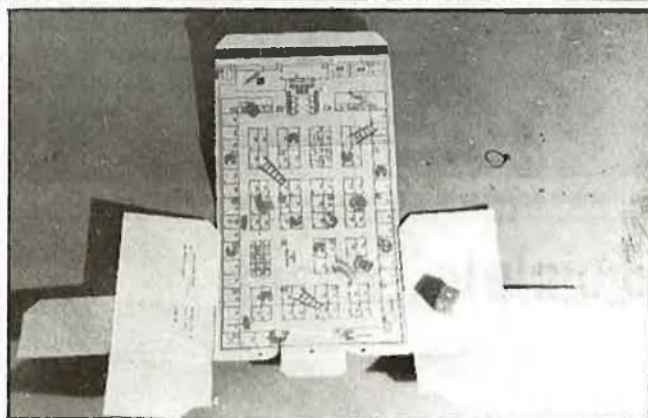
«La gent que les crea o que hi col·labora —afegeix— són normalment joves, i els seus productes reflecteixen el que es fa ara als Països Catalans.» I la gent que les compra també és jove, i ho fa perquè ja coneix el material. S'acaba tancant el cercle entre productors i consumidors, els quals comencen a formar ja un públic addicte a aquest tipus de materials.

I el fet de ser rebutjats

pel món editorial els permet poder fer el que desitgen, tant en el material o en el suport que hi utilitzen, com en el format o el contingut. Tots, però, viuen dels subscriptors, l'única via d'eixida que tenen a l'exterior.

Sàpigues i entenguis produccions és un d'aquests productes estranys. Es fabrica a Reus amb formats que varien segons el tiratge. Les seves produccions van des de llibres de creació, de tiratges molt curts, fins a candidatures a la Generalitat d'Alice —una voluptuosa noia modernista—, passant per llibres/grafismes impresos en metacrilat, amb textos introductoris de Quim Monzó.

Dit és una revista eròtica on col·laboren les primeres plomes i els primers pinzells del país. Sempre anònims. O les «Edicions de l'Espina de l'Aregada», que llancen llibres d'artista i reculls de relíquies religioses.

Pep Fernández no distribueix solament productes dels Països Catalans. Un bon gruix d'allò que ven procedeix de Canàries. *Papeles invertidos*, *Espaci o El mar* o *Poéticas* són revistes i llibres que vindiquen, sobretot, l'obra dels autors canaris surrealistes dels anys trenta, a més d'editar llibrets de poesia actual.

També és clar el repartiment geogràfic de l'eixida d'aquests productes dins Catalunya. «La col·lecció de la dotzena», que manufactura a Vic un grup de recerca antropològica, reproduceix auques, goigs, facsímils antics... «és com un full parroquial, però ben fet —diu Pep Fernández.

Gra de Fajol, que es publica a Olot. Una revista comarcal en «reconversió» que es dedica a fer estudis monogràfics d'autors de poesia i literatura catalanes. I, també, *CAPS. A.*, una revista/objecte que ix de Mataró i que utilitza la capsa com a material poètic de sorpresa. Es ven o es reparteix pel carrer. Totes les caps.e.s. s'exahureixen. Són anònimes.

«És precisament tot això —explica Pep Fernández— l'interès d'aquests productes estranys. Els materials, les formes, els significats de cada un i, sobretot, el públic que els compra. Si cap "s'institucionalitzés" i els llibreters comencessin a fer-hi negoci, deixarien de ser *productes estranys*. Ara els vengjo, i algunes botigues de regals, que entenen que qualsevol d'aquests productes, per la condició d'estrany, són també un objecte que es pot regalar.»